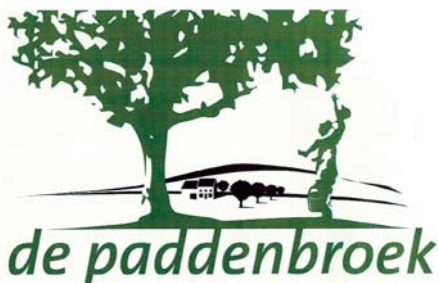

de paddenbroek
*centrum voor natuur-, milieu-
en plattelandseducatie*

Lente 2011

De Paddenbroek V.Z.W.
Centrum voor natuur-, milieu-
en plattelandseducatie

Paddenbroekstraat 12
1755 Gooik

Tel: 0497.41.22.15
of: 02.306.45.62

Website:
www.paddenbroek.be
E-mail:
info@paddenbroek.be
Reservaties en agenda:
info@paddenbroek.be

Werkten mee aan dit tijdschrift:
Katelijne Aelen
Bruno Moens
Piet Chrispeels
Johnny Van Bavegem
Erwin Vandersteen

Verantwoordelijke uitgever:
Piet Chrispeels,
Paddenbroekstraat 12, 1755 Gooik

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Het verleden van De Paddenbroek	4
Intentienota bij gelegenheid van het bezoek van Minister Joke Schauvliege aan De Paddenbroek	11
Beleef de Paddenbroek	14
Snoeicursus 19/2/2011	14
De bijen	15
De Ketelberg	16
Natuurfotografen Pajottenland	16
Het struikroverspad	17
Educatie Pajottenland	18
Tentoonstelling	18
Bezoek kleuters "Het Nestje"	19
Kyoto in het Pajottenland	22
Twee voorbeelden over isolatie	22
Isolatie van sanitair blok van de Paddenbroek met hennep	22
Isolatie van de oude pastorie te Oetingen met vlas	23
Samenaankoop hoogredementsbe- glazing tot 30 juni geldig	24
Agenda	28

Lid worden van onze vereniging "De Paddenbroek" doe je door 10,00 € te storten op rekening 734-0120350-79 met vermelding van naam en adres.

Voorwoord

Beste lid,

Het winterwerk heeft stil en ongeweten het hele domein van De Paddenbroek een opknapbeurt gegeven, in de verwachting van de mooie lente, die als een metamorfose alles tot nieuw leven wekt.

De witte bloesems van de opstaande hoogstam, door duizenden bijen bevolgen, dagen aan zijn voet de gele paardenbloemen uit het kopje naar de zon te wenden, om weldra bij oostenwind in duizenden pluksel-sterretjes te verstuiven naar de vier windstreken, zich nestelend in het gras ... De eeuwige levensdrift ...

Zo wil ook De Paddenbroek groeien, uitzwermend als een zaad naar de hele regio. Deze missie, die wij de laatste twee jaar in de praktijk brachten, wordt evenwel in zijn verdere verwezenlijking bedreigd door de drastische inkrimping van de subsidies.

De overheid, die onze werking opvolgt en meer dan goed bevindt, komt vooralsnog niet over de brug met de zo nodige steun, die het moet mogelijk maken het loon van onze werknemers te betalen. Het beleid lijkt zich schrap te zetten tegen elke vernieuwing van onderuit, die noopt tot een minieme herschikking van de middelen. Als bestuur doen wij daarom op jou beroep, beste lid, om ten overstaan van het beleid al je invloed aan te wenden om De Paddenbroek structureel blijvend op de kaart te zetten.

Het zaad is gezaaid en ontkiemt. Moge het groeien en bloeien! Dat is onze wens. Veel leesgenot!

Piet Chrispeels
Voorzitter

Het verleden van De Paddenbroek

In de schemer van de tijd

Naast de oven – het huidige bijenpaviljoen – stond een reuze-grote perenboom: een claps, die als een skelet wel 20 meter hoog oprees. De traditie plaatst zijn aanplantingsjaar rond 1700. Grootvader Petrus Chrispeels – Pè van Brettekens – plukte er vóór de Eerste Wereldoorlog op een steilopstaande ladder tegen de stam manden peren uit. Tot de zestigerjaren bleef de boom overeind. Overrijpe peren vielen op zijn voeten neer tot een zoete brei vol bijen en wespen. Deze perelaar heeft wellicht bet-overgrootmoeder Thérèsia Chrispeels, geboren onder het Oostenrijks Bewind, in zijn volle bloei zien staan naast het piepklein hoevetje, nog in lemen vakwerk opgetrokken en rond 1840 door een bakstenen huizeken vervangen. Thérèsia had één zoon Dominicus – van een echtgenoot of partner geen spoor – , die huwde met Pauline Seghers, afkomstig uit de Wijngaardstraat te Gooik, in de familie “meter Bos” genoemd. In 1873 werd hun enig kind Petrus geboren, die rond de eeuwwisseling huwde met Berlindis Baevegems uit Meerbeke. Uit hun echt ontsproten 4 kinderen: Pauline, Trees, Jozef en Désiré. Peter Petrus en meter Berlindis dreven een klein boerderijtje op, aan de rand van Leerbeekbos, dat zij allengs konden vergroten door de aankoop van kleine omliggende percelen tot één aaneengesloten geheel o.m. met “den Belleman” en “den Viezen”.

Vader Jozef

In het schamelse bouwsel van “Den Brettekens” werd vader Jozef op 17 november 1909 geboren. Toen de Eerste Wereldoorlog uitbrak was hij 5 jaar. Hij liep school in de plaatselijke dorpsschool. De eerste leerkracht, waarvan ooit iets gehoord, is meester Van Der Cuylen. Hoeveel studiejaar hij gaf weet ik niet. Zeker is dat hij landbouw-les gaf. Over meststoffen. Vader Jozef liet het “dure” goedje aankopen en strooien op het bietenveld. Het resultaat was verbluffend: dikke bieten! De burens kwamen er naar kijken. Zoon Jozef genoot de faam een “slimme jongen” te zijn. Dat was hij ook. Hij werd naar Halle gestuurd: bij de Broeders van de Christelijke Scholen. Hij bleef er nauwelijks 14 dagen en maakte dan de overstap naar het Collège Notre Dame in Cureghem te Anderlecht. Zijn klasgenoot was Eduard Bellemans (“Waar van Menieres”). Diens ouders woonden wellicht tijdens zijn lagere school-tijd in Gooik, maar waren uitgeweken naar Anderlecht, waar ze een winkel overnamen bij de Brugge-van-de-vaart aan de Bergensesteenweg. Tiener Jozef sloeg bij de overstap het eerste jaar Middelbaar over. Frans-onkundig begon hij direct het tweede jaar, en nog wel met vertraging. Van de eerste lessen had hij niets begrepen, maar toch was hij met Kerstmis de eerste van de klas met 97 procent. Hij behaalde zelfs een “Eerste prijs opstel”: een reis naar Lourdes. De flinke student bleef in het derde en vierde leerjaar de eerste van de klas ondanks het feit dat hij pas begin december naar school ging en de leerstof instudeerde bij het afschrijven van de schriften van zijn klasgenoten.

Het vijfde jaar is hij niet meer begonnen, ondanks het herhaald aandringen van zijn directeur Albert Roose. Naar diens zeggen was Jozef de knapste leerling, die hij ooit kende. Hij sprak en schreef frans: het ideaal van de modale Vlaming, die voorgezette studies deed.

Met het afbreken van zijn middelbare studies maakte hij zich helemaal vrij voor het werk op de boerderij. Zelfs tijdens zijn legerdienst bij de luchtmacht in de kazerne van Zellik bleef hij sterk met het thuisfront verbonden: bij elk vrij moment kwam hij met de fiets over om een handje toe te steken! In 1932 trad hij in dienst bij de NMVB, de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen.

Wat hem daartoe bewoog is niet duidelijk. De Buurtspoorwegen waren wel de belangrijkste werkgever in de regio. Speelde de nabijheid van de stelplaats van Leerbeek mee? Nam hij dienst op eigen initiatief of werd hij aangesproken? Feitelijk was het een job, die gemakkelijk te combineren viel met het “thuiswerk”: het werk op de boerderij, met de “late” en de “vroeg” dienst... Achtereenvolgens was hij “reçeveur-conducteur”, bediende, en uiteindelijk “controleur” op de buurtlijnen van Brussel-Zuid.

Vader Jozef, de grondlegger van het familiebedrijf

Het begin van de aanplanting gaat terug tot het einde van W.O. I. Zoals gezegd was mijn vader toen een kleine knaap, die op school veel opstak van de “landbouwles”: hij leerde de fruitsoorten onderkennen en ook afenten. Kwam hij onder de indruk van de reusachtige perenboom naast de oven – een claps! – van wel 20m hoog, waar manden peren werden uitgeplukt? Wie weet... Uit het Neigembos, aan wiens voet bij de Groubbe zijn grootouders woonden, bracht tiener Jozef op zijn schouder langs wegels en velden kleine onderstammen mee, die hij – na enige bijscholing in de zondagse Tuinbouwschool van Sint-Kwintens-Lennik – thuis afentte en na verloop van tijd verplante op het achterland. Zo kwam jaar na jaar een grote boomgaard tot stand. Als “boomkweker” kende vader Jozef weldra een grote faam zodat hij vaak om advies gevraagd werd. Overal ging hij onderstammen afenten, ook bij professionele kwekers als Bernard in Pepingen en De Mesmaecker in Vlezenbeek. Bijna spontaan kwam hij zo in het bezit van een groot aantal variëteiten van streekeigen fruitsoorten. De aanleg van de boomgaard aan het hof nam vele jaren in beslag, wat niet belette dat men desalnietemin systematisch tewerkging. De bestuiving tijdens de bloei en de organisatie van de pluk bij de oogst noopten tot deze aanpak. Met de uitbouw van de boomkwekerij, waaruit de veredelde onderstammen van steen- en pitfruit, naast kleinfruit, werden betrokken, werd de boomgaard van De Brettakens één van de grootste en meest gespecialiseerde van het Pajottenland.

Een gemengd bedrijf

De fruitteelt zat ingebet in het gemengde bedrijf dat Den Brettakens vanaf het begin is geweest. Mijn vader heeft er zich op toegelegd die groei ervan te optima-

liseren door de uitbouw van een goede infrastructuur, die voor die tijd werkelijk innoverend was. Naast het woonhuis, dat in 1927 werd opgetrokken, werd 10 jaar later in 1937 een schuur gebouwd. Ontegenzeggelijk is mijn vader hiervan de grote architect. Het betrof een groot gebouw met een grondvlak in een rechthoek van 14 m op 10 m. De betonnen vloer droeg op een droogkelder van 5 m op 5 m en een beerput van 5 m op 5 m, uitlopend op 4 grote poorten, langswaar de oogst gelijkstraats kon worden binnengereden. Twee bakstenen kolommen schraagden tot in de nok het dak. De schuurvloer met grote dienstdoorgang naast het huis droeg de oogst, die gelijkvloers werd opgestapeld tot in de nok van het dak.

De dorsmachine nam plaats in deze doorloop. De stro-bussels werden tijdens het dorsen zelf opgestuwd boven de houten roostering, waar het droog opgeborgen bleef. Het gedorsen graan werd tegen de huisgevel met een elektrisch aangedreven katrol naar de huizolder opgetrokken. Op Den Brettekens geen mijten rottend stro, dat buiten in weer en wind opgestapeld was. En evenmin de berging van het graan op schimmige bijna ontoegankelijke zolders, zoals elders het geval was. Toen de oogst vanaf de late vijftigerjaren met de pikdorser op het veld werd gemaaid, verviel de functie van de schuur als stapelplaats van de ongedorsen bussels graan. Voortaan werd ze gebruikt als dienstruimte: voor de stalling van karren en machines, en voor de berging van fruit en voedergewassen als rapen, bieten, klaver en hooi. In een later stadium werd er zelfs een paardenstal in ondergebracht. Vanaf de dertigerjaren werd het vroegere woonhuis tot “koeienstal” omgevormd, met een centrale loopgang tussen twee ligbedden met voederkribben langsheen de binnenmuren, uitgevend op de binnenkoer met de waterput en de mestvaalt. In het verlengde daarvan zat de varkens- en kalverstal verborgen met, in een klein portaal, de waterpomp: een donker kot met 4 “varkenskoten”, waarin praktisch geen licht viel. In de zeventigerjaren werd het oude gebouw grondig verbouwd: het werd van een verdieping voorzien. In de koestal werd het ligbeddenpatroon gewijzigd, met een doorsteek naar de schuur, en de varkensstal werd verruimd tot een kweekplaats met zeugen en biggen. Op de zolder zaten enkele honderden kippen in legbatterijen opgesloten. Zo was Den Brettekens een “compleet” gemengd bedrijf: met één paard (“Wis” en “Jeanne”), 10 à 15 melkkoeien, een kleine 20 kalveren, “knappers” en vaarsen, zeugen en biggen, en vrijlopend op hof en erf kippen, bewaakt door een loslopende hond, een kleine fok! Aan de overzijde van de koer: het karrekot en het ovengebouw, dat met een kleine veranda tegen het woonhuis aanleunde.

Op enige afstand van de bedrijfsgebouwen lag “den oven”, rond 1900 een droogkast van de hopbellen, en later een bakoven en vrije-loop stal.

De fruitpluk

De Paddenbroek leek een uitgelezen plek voor fruitteelt. De oogst was er overvloedig. De “bakermat” van de diverse soorten en variëteiten was de “kwekerij”: zaailingen en scheuten uit bos en berm werden, eens volgroeid, afgeënt en planmatig uitgeplant, met het oog op de bestuiving en de pluk, in de grote boomgaard.

Tussen de rijen “poten” werden enkele honderden struiken aalbes, stekelbes en zwarte bes uitgezet. Zodanig dat de kwekerij wel een dichtgegroeid “kreupelhoutbos” leek, met struiken, die breed uitzetten en tot 2 meter hoog opschoten. In deze kwekerij stond ook een middelgrote bijenhal, met een 15 tal bijenkasten onder een golfplaten dak en met strooien wanden. De vloer bestond uit gestampte aarde: een ideale plek voor het graven van pijpen door wilde konijnen. Tijdens de oorlog werd er ook op een goede 20 meter van de buitenmuur van het karrenkot een “abri” gemaakt, waarheen kon gevluht bij bomalarm. Het schuiloord bestond uit een vierkanten uitgegraven put, met een ladder als toegang en afgedekt met een mijt van houtbussels (“asjels”). Bij de ingang van de kwekerij openden roze-kleurige rijen perziken de lente: hele dikke, met schuinopstaande takken, en kleine die dicht gestruikt langs de muur van het karrenkot stonden. Op het dak van deze achterbouw spreidde een druivelaar zijn takken met geel-witte vruchten, die eind september plukrijp waren. De pluk van het kleinfruit was het werk van al wie de ladder niet opmocht of kon: de “overwinterende” Brusselaars, de tantes, de kleinkinderen onder leiding van meter Berlindis, die de plukrijpe struiken uitzocht. De uithoeken geraakten wel eens ongeplukt en dus onbetreden, wat wildgroei van distels en netels meebracht. Dáár trof men evenwel de lekkerste (de rijpste!) stekelbessen. De vruchtbaarheid van de fruitaanplantingen op “Den Brettekes” was spreekwoordelijk. In 1937 werd de schuur opgetrokken: de loonkost van de metsers werd betaald alleen al met de opbrengst van de waterkrieken, die aan 3,5 BEF de kilo werden verkocht. Precies het uurloon van de metser! Tijdens de oorlog bleven deze krikelaars even productief: naar het zeggen van mijn moeder Madeleine Bellemans reikten de krieken tot op de grond. Ter hoogte van de huidige inrit naar de parking toe lag er verder de “bietkuil”, die uitgediept zelfs ongevoerd zijn vorm behield. Aan de landzijde stond een rij “abrikoos-pruimen”, die om de 3 à 4 jaar lukten, maar super-lekker waren: rozig en hardhuidig met mals gelig vlees! Rechts van het huis was de moestuin, met boerengroenten en struiken biet- en koolzaad, afgeboord met rabarberstruiken, jasmijnen en sneeuwballen. Vlak vóór het huis was een klein bloementuintje met hortensia en gladiolen. De pluk van het steenfruit begon einde mei – begin juni met de dracht van de sinksenkers. Daarop volgde de oogst van diverse zwarte zacht-huidige kersen – sommigen bloedrood bijna-onuitwisbare vlekken afgevend op handen en kleding –, gevolgd door de grote vloed van Tippen, Bigarau, Waterkriek – ook de dikke: de Portugezen –, Noordkriek, Schaerbeekse kriek, en tenslotte de Krakkers. Deze laatsten stonden als kathedraalhoog, harmonisch uitgegroeide bomen verspreid over de boomgaard, vooral tussen de appel- en perenaanplanting. Zij werden dan ook het laatst gerooid: 12 à 15 m hoog konden zij tot 400kg kersen “dragen”. De oogst, die – hoe wonder! – bijna elk jaar overvloedig was, moest in de 40tiger-, 60tigerjaren worden geplukt door een klein leger helpers. Hun namen zijn in mijn geheugen gegrift; tijdens de oorlog mijn grootouders Petrus en Berlindis, mijn ouders Jozef en Madeleine, mijn oom Désiré, mijn tantes Pauline en Trees, mijn aangetrouwde nonkels Bert en Jef, buur “Pé Van Drieskes”, de “Brusselaars”, en weldra de kleinkinderen Richard, Denise, Frans. Na het huwe-

lijk van oom Désiré ook tante Liza (Seghers), haar vader Wannes en broer Jean, eveneens haar kozijn Jean Persoons, alsook de burens Isidoor Pappaert, Victor De Herder, Tuur van “Rasjseintjes”, ...

De pluk gebeurde met lange, houten ladders in rieten korven. Deze werden op de kruiwagen in bakken leeggekap, die op tijd en stond naar huis werden afgevoerd en geledigd op een lange tafel, in het “drooggat” van de schuurpoort; tegen de huisgevel werden dan de gevulde bakjes van 5kg opgestapeld. In de topperiode van de pluk stonden de bakjes manshoog over de hele lengte van de muur. 's Avonds – tussen 20 en 22u – werden ze opgehaald door fruithandelaar Jozef De Slachmuylder, met afzetting van een nieuwe lading lege bakken ... Het “werkklimaat” tijdens de pluk kon enorm variëren: van luchtig en plezierig met veel gebabbel en gezwans “op den boom” en aan de tafel, tot jachtig en zwoel bij dreigend onweer, in regen en wind, van 6u 's morgens tot 22u 's avonds. Dan moesten de koeien nog worden gemolken, die rustig herkauwend stonden te wachten aan de weipoort, of “boven den tram” (het huidige wandelpad!) en nog dienden afgehaald, het zeel op de horens langs de slingerende losweg ... Alles samengenomen: een zeer arbeidsintensieve tijd!

Een speciale noot betreft de verkoop van de kersen op de markt van Vlezenbeek. Vader Jozef had de boomgaard aangeplant. Na de overname van het bedrijf door zijn broer, oom Désiré bleef hij volop meeplukken op “Den Brettekens”. In afspraak met tante Liza ging hij met de zelfgeplukte kersen naar de markt. Met de kruiwagen werden quasi elke dag 80 à 150kg kersen naar de tramroute gevoerd, eerst aan het “kappelken Steenberg” en daarna aan de wissel van het Stort; vervolgens werden zij met de “spoor-auto” (“den auto-rail”) naar de statie van Leerbeek gebracht, waar de vracht overgeladen werd op de tram van de lijn Leerbeek-Brussel, en afgezet tegen de muur van de café Juwet in Vlezenbeek. Daar verdwenen ze dan op de binnenkoer en werden ze afgehaald door de winkeliers, die ze aan de prijs van de dag reeds voordien besteld hadden. Ikzelf mocht mee als loopjongen, die met de lege bakken op de tram de terugweg aanvatte. In Leerbeek aangekomen mocht ik dan sukkelend weg 15 à 20 lege bakken naar Den Brettekens dragen ... Het verschil in prijs tussen wat vader Jozef op de markt kreeg – hij plukte altijd de mooiste kersen – en wat Jefke “Verniet” betaalde, stak hij in zijn zak! Dat bedrag varieerde van 500 tot 1000 BEF per dag!

Na het plukken van het steenfruit volgde een rustperiode. De oogst van de peren was te verwaarlozen: wat Kriekperen, Jefkes en Claps ... Vooral de appeloogst was overvloedig: Jacques Lebel, Sterappel, Boskoop, Berglander en voor Ijsklompjes. Prachtige appels, die met de driewiel-kar op de wei werden geplukt en in de schuur op stro werden uitgekapt, een kleine meter hoog, en afgedekt met stro ... Vanaf november werden zij in kleine ladingen systematisch verkocht en afgevoerd.

In de 70tiger jaren stokte de hele fruithandel: de fruithandelaars dunden uit, markten vielen weg, winkels sloten. Allerlei vreemdsoortig fruit werd uit het Zuiden

aangevoerd. De hoogstam, die uitgebloeid was, werd gerooid en niet vervangen. De plukkers waagden zich vanwege hun leeftijd niet meer op de ladder, en de kinderen des huizes waren niet geïnteresseerd in de verdere uitbouw van het bedrijf. Mijn tante Liza liet de graafmachine aanrukken, die de weinige hoogstammen uitwoelde en afvoerde naar de “sterfput”, waar ze na jaren zijn vergaan tot “stof en as”. De Grieken zeiden het reeds: “Panta rei, ouden ménè”, “Alles gaat voorbij, niets blijft”. Ook het paradijs van het hof “Den Brettekens” werd dit lot beschoren!

De oogst

De bijzondere vruchtbaarheid van de landouwen op het erf van Den Paddenbroek heeft veel te maken – buiten het geologisch component van de zand-leemgronden – met de methode van bewerking en teeltafwisseling. Tijdens en vlak na de oorlog heb ik de oogst nog weten “pikken” op houten klompen met pik en haak. In feite was dit de voortzetting van de vooroorlogse praktijk. Bij het inkrimpen van de economische activiteit werden er wellicht geen maaimachines aangemaakt, zodat men noodgedwongen volledig op handwerk was aangewezen. De perceeltjes varieerden in grootte: van $\frac{1}{4}$ ha tot $\frac{3}{4}$ ha. Eenzelfde graansoort stond vaak verspreid over 2 à 3 veldjes, zodat ze op een kleine werkdag door pikkers en binders kon worden geoogst en bij dreigend noodweer worden binnengehaald. Naast de courante graansoorten als tarwe, haver, gerst en rogge werd er stevast voorzien in een stukje klaver of “toepen” om het vee op stal bij te voeren. Verder was er altijd een perceel met aardappelen beplant en met voederbieten bezaaid. Vanaf de jaren 1945-50 werd het graan met de kleine maaimachine geoogst. Eens de “kanten” met de handpik vrijgemaakt kon er met de machine langs gereden worden: de “voereman” geleidde het paard, terwijl de “afklopper” de graanstengels met een bewegend lattenwerk ophield en ze gebusseld om de 2 meter liet afrijzen. Daarna sloegen de binders en bindsters een “string” rond de open bussel en legden die aan de kant, zodat het veld streep na streep vrijkwam. Daarna werden de bussels in struiken samengezet.

Soms lukte het het graanveld langs twee zijden gelijktijdig aan te pakken. Zo konden de konijntjes en hazen geen kant op, vooral wanneer Joelende kinderen ze telkens weer het graanveld injoegen. Na enkele dagen uitdrogen werden de struiken op de oogstkar geladen; een driewiel-kar met een verbrede laadbak, voor- en achteraan met een opstaand “hoogsel” afgezet, waartussen de bussels, de aren naar binnen, gestapeld werden. Drie, vier meter hoog geladen werd de vuim in het midden overgegooid en achteraan met een draailier vastgelegd. De “tasser” kon zich dan langs het opgespannen touw laten afzakken. Daarna trok het paard de kar van het veld naar de schuur, waarbij de geleider het paard stevig in de pas moest houden om elke bruske beweging of schommeling te vermijden. Vanwege het gevaar van omkantelen – “een kapelle maken” – moest de kar zelf op gevaarlijke punten met de gaffel in evenwicht worden gehouden. In de schuur werden de bussels dan vanaf de begane grond afgestapeld, te beginnen met de vroege gerst tot de late tarwe. Vanaf september werd er vervolgens gedorsen met de mechanisch aangedreven dorsmachine. Het gebusselde stro kwam op de schelf terecht, het graan op de zolder.

De boerin kon nu de vele helpers – buren en familie – aan de tafel nodigen voor een broodmaaltijd met toespis van eigen bereiding: platte kaas met radijsjes, gekookte kriekjes met rabarberbrokjes, kippeboutjes, “kop”, rozijnenbrood, peperkoek en zoveel lekkers meer. En iedereen tevreden! Een klein gebed was hier wel op zijn plaats!

De laatste bewoners

Mijn oom Désiré en tante Liza waren de laatste bewoners van “Den Brettekens”. Zij zijn inmiddels overleden. Hun vier kinderen – Jean, Jeannine, Paul en Jos – ontvliedden het huis en het bedrijf werd noodgedwongen stopgezet en te koop gesteld. In 1987 kocht ik het huis, in 2001 de gronden. Het was evenwel nooit mijn bedoeling het goed als een lucratieve investering te benutten. De zittende boer bleef het land bebouwen en het huis werd verhuurd. Pas in 2003-2004 werd het krimpend bedrijf in een Leader+ - project van de Europese Gemeenschap opgenomen en opnieuw door de V.Z.W. De Paddenbroek met succes tot leven gewekt.

Uiterekend op de dag van het bezoek van de minister bereikte ons het bericht dat de subsidiëring voor 2011 effectief gehalveerd werd, maar wel gespreid over het hele jaar. Deze toezegging bracht ons evenwel geen stap vooruit.

Op ons voorstel ontving het bestuur van ANB ons op 10 maart 11. voor een gesprek. Bij de toelichting van de getroffen maatregel bleek al gauw dat de communicatie omtrent de subsidiëring niet zorgvuldig was geweest. Bij overleg op 11 april 11. werd samen met het bestuur van ANB een compromis bereikt. Het voorstel bestaat “enerzijds uit een tegemoetkoming inzake personeelskosten teneinde de continuïteit van de werking niet te hypothekeren, anderzijds uit een éénmalige projectmatige ondersteuning”.

Intentienota bij gelegenheid van het bezoek van Minister Joke Schauvliege aan De Paddenbroek op 28 januari 2011.

Opstap

Vanaf 1995 kwam een informele werkgroep regelmatig samen in de voorbereiding van projectdagen voor jongeren rond natuurbeleving in en om De Paddenbroek. Deze sessies kenden een groot succes, bij zoverre dat er werd gedroomd deze permanent te organiseren. De aanwerving van een gemotiveerde en bekwame werkracht leek meer dan geboden.

Maar ook hier bleken “de druiven te groen”, de “fabel van de vos en de druiven” (La Fontaine) parafraserend: er was gewoon geen geld en omkadering beschikbaar.

Vanaf 2003 haalde deze werkgroep - inmiddels tot een V.Z.W. omgevormd - een Leader-project binnen, weldra Pajottenland+ genoemd.

Via subsidiëring voor werkingskosten kon nu aan de hand van een uitgeschreven project definitief gestart worden met de uitbouw van De Paddenbroek als Natuur Educatief Centrum. In een stappenplan werd de daaropvolgende jaren aan dit project gewerkt, evenwel grotendeels mede door de inzet van vele vrijwilligers. Hoe meer de realisatie van de plannen in omvang toenam, hoe langer het bleek dat het verder liggende doel nl. educatie niet haalbaar was zonder vaste werkracht.

Na het indienen van een meer omstandig project nam ANB De Paddenbroek op in haar actieplan, met de aanwerving van een vaste werkracht als projectcoördinator, gesteund door een deeltijdse educatieve medewerkster; deze laatste werkracht werd ingebracht met middelen uit de Pajottenland+-werking.

Bij de grootse plannen van ANB rond de Kesterheide werd gedacht aan de integratie van De Paddenbroek als toegangspoort en faciliteitspunt naar het uitgestrekte natuurgebied toe. Als initiatiefnemers van De Paddenbroek konden wij ons helemaal vinden in dit samengaan. Wij hadden er derhalve onze hoop opgesteld dat wij zodoende deskundig gedragen en gesteund in het ruimer project van ANB onze werking zouden kunnen voortzetten.

Met de voorlopige opberging van het Kesterheideproject komt de voortzetting van ons eigen educatief project in gevaar, in de veronderstelling dat het ANB haar eigen gepland en voorlopig afgewezen project opgeeft. Vandaar onze zoektocht naar een andere ondersteuning van ons project, dat precies nu in volle expansie is. Een stilvallen zou “zonde” zijn voor de gedane moeite en een miskennis van de noodzaak aan ruime educatie op het vlak van natuur en landbouw in onze regio. In de ruime samenleving is De Paddenbroek een begrip geworden. Een klein paradijsje in het groene Pajottenland!

Missie van De Paddenbroek

1. De unieke ligging van de Kesterberg en de Kesterheide die als “het derde hoogste punt” van De Lage Landen (112 m boven de zeespiegel) onuitgegeven vergezichten aanbiedt, brengt mee dat dit gebied een cruciale plaats inneemt in de Groene Gordel rond Brussel, samen met het Hallerbos (en het domein van Huizingen), het Kasteeldomein van Gaasbeek, het domein Groenberg, het natuurgebied Ter Rijst...

2. De biodiversiteit van fauna en flora van het Kestergebied, eigen aan de grillige vorm van het landschap en de bodemgesteldheid, maakt het tot een uitgelezen plek voor natuur-exploratie in de meest ruime zin.

De Paddenbroek, dat met de aanplanting van diverse boomgaarden, een belangrijke component wordt van de nabije "natuurlijke biodiversiteit" kan als faciliteitspunt fungeren, van waaruit het hele gebied kan worden bezocht en waar ook de documentatie kan worden geadstrueerd door een passende pedagogische omkadering (bibliotheek, audio-visuele middelen, kijkkasten, enz). Zo wordt het hele Kestergebied educatief beleefbaar!

3. Het samengaan van natuur en landbouw is perfect mogelijk en wenselijk in het Paddenbroek-project. In samenhang met het natuurgebied van de Kesterheide kan de wenselijke herschikking van het landschap (de “ruilverkaveling”) in harmonie met het natuurbeheer gebeuren.

De Paddenbroek en de ruime omgeving wordt aldus een “laboratorium” voor zinnig gebruik en beleving van de open ruimte, in respect voor mens en natuur, zoals dat nergens anders mogelijk is en zoals het zowel door de landbouwers als door de publieke opinie gewenst wordt.

Vele streekgenoten dragen de Kesterheide en dus ook De Paddenbroek in hun hart. De Paddenbroek zal in de zeer nabije toekomst tevens een kweekplaats zijn van een gedifferentieerde fruitteelt. Momenteel zijn reeds 500 variëteiten fruit op het domein aanwezig.

4. Vanaf het begin is het de intentie geweest dat De Paddenbroek een wijkplaats zou zijn voor de hulpbehoevenden in onze samenleving. Deze doelstelling maken wij al jaren waardoor de integratie in onze werking van residenten uit het Medisch Pedagogisch Centrum (M.P.C.) “De Ketelberg” uit Roosdaal, en ook door de opleiding van een student uit het Deeltijds Onderwijs. De inschakeling van deze “hulpbehoevenden”, die zelfs geen plaats meer vinden in de beschuttende werkplaats, geeft een meerwaarde aan ons project. Het wegvallen ervan zou voor de betrokkenen catastrofaal zijn: zij zijn er immers over de jaren heen mee vergroeid. Het is “hun werkplaats”! De begeleiding van deze “werkkrachten” vergt evenwel een geëigende ondersteuning. Tot op heden hebben onze medewerkers deze adequaat kunnen waarmaken.

5. De huisvesting van De Paddenbroek, vooral naar aanleiding van de renovatie van de gebouwen, draagt alle kansen in zich om alle mogelijke nieuwe en milieuvriendelijke technieken inzake energie-opwekking en -besparing, enz. in een samenspel in de praktijk te brengen.

Ook hier is De Paddenbroek een “laboratorium”, dat een werkbare uitstraling zou kunnen waarmaken. Dit gebeurt nu reeds door het studie- en vulgarisatiewerk van onze medewerker in het Kyoto-project.

“Middelen” tot het behalen van de doelstellingen van De Paddenbroek

1. Momenteel zijn een drietal werkkrachten in De Paddenbroek actief: een projectcoördinator (voltijds), een educatieve medewerkster (halftijds) en een milieuworkeer (4/5). Deze dragen de hele gedifferentieerde werking, zowel in de conceptvorming als in de uitwerking ervan. Het cijfer van de duizenden bezoekers spreekt voor zichzelf wat dit aan inzet heeft gevergd op alle vlak. Het is onze wens dat De Paddenbroek dit personeelsbestand in de toekomst kan aanhouden.

2. Een verdere geoptimaliseerde werking veronderstelt dat ook de materiële infrastructuur, die momenteel lacuneus is, wordt bijgewerkt. Een wijziging van het bezitsstatuut lijkt hier aangewezen, wat door de huidige eigenaar en door de publieke opinie gewenst wordt. De Paddenbroek is gereserveerd om een “openbaar domein” te worden, dat ook door de overheid gedragen wordt.

Beleef De Paddenbroek !

Snoeicursus 19 februari 2011

Voor het 2de jaar op rij organiseerden we een snoei-infodag op De Paddenbroek. Toen we na anderhalve week na het openen van de inschrijvingen al aan meer dan 40 inschrijvingen telde, beslisten we om een 2de sessie te organiseren diezelfde voormiddag. In totaal kwamen er 86 geïnteresseerden opdagen om te horen en te zien wat Pomoloog Patrick Heyerick vertelde. Het thema van de infodag was hoogstamfruitbomen aanplanten, vormsnoei en onderhoud. We leerden hoe en op wat we moeten letten bij aankoop van een hoogstamfruitboom. Hoe planten we een boom volgens de techniek van de goede orde. Wat zijn de eerste onderhoudszorgen aan een fruitboom. Na een korte theoretische introductie over dit alles trokken we naar de lesboomgaard om de theorie in de praktijk om te zetten. Patrick plantte zelf een hoogstamfruitboom en toonde stap na stap alle handelingen die vereist zijn. Hij startte met de plantput, het planten zelf van de fruitboom in de put en vervolgens het plaatsen van de steunpaal en het aanbinden. Vervolgens kregen we de eerste beginselen van de vormsnoei bij een pas aangeplante boom. Daarna toonde hij de snoeitechnieken op telkens een iets oudere bomen/of andere fruitsoort. Zo leerden alle aanwezigen wel iets wat ze zeker thuis kunnen toepassen. Iemand zien snoeien lijkt gemakkelijk tot men er natuurlijk zelf thuis moet aan beginnen. Zie je het niet zitten om je eigen boomgaard te snoeien, neem gerust contact op met ons voor advies of contacteer onze pomoloog en snoeier Patrick Heyerick. (www.hoogstamboomgaard.be).

De Bijen

"Zonedruppels"

De lente hangt nog niet in de lucht, toch kijken wij imkers reeds uit naar de eerste, aarzelende bloemen. De eerste struik van belang is de katjeswilg "salix alba". De witte katjes zijn van belang; deze geven het eerste stuifmeel, tzt. vers eten voor de larven, dit zijn bijen in wording; dit duurt van ei tot bij 21 dagen.

De koningin - de enige die eitjes legt - bereikt er in het hoogseizoen zo'n 1.500 per dag.

Nog een andere goede bloeier is de krokus, waar de bij ook stuifmeel aangeboden wordt. Nog andere stuifmeelzoekende vliesvleugeligen bezoeken de krokus nl. de hommels. Er is een kleine soort hommel van de Osmia familie, die men in de kelk van de bloem vindt. Let eens op de druk rondvliegende hommels! Dit zijn de mannelijke hommels, die de vrouwelijke soortgenoten achterna zitten en het komt tot paren in de mooie omgeving van de kleurrijke krokus. De zware hommel Bombus Bombus is bevrucht in het nest van vorig jaar.

Onze bijenkoningin gaat 5 dagen na haar geboorte op "Bruidsvlucht" naar een darrenverzamelplaats van 500 individuen, daar waar er wat thermiek is, en wordt er met open vleugels ontvangen! Daar wordt onze "koningin" of moer zonder veel ceremonieel door +/- 10 mannelijke bijen bevrucht. Het sperma wordt opgeslagen in een spermatheek. De darren, u weet wel, de mannetjes, sterven na de paring.

Zwermdende groeten, Aloys van den Akker (imker.aloys@skynet.be (bieboer))

De Ketelberg

Op 4 maart was het voor Nele Pynket haar laatste werkdag op De Paddenbroek. Zij was tijdelijk de begeleidster van de Dagbesteding De Ketelberg tijdens het bevallingsverlof van Jo Pické. En zoals beloofd bakte ze samen met haar man Hugo O en samen met de Ketelbergers brood. Iedereen mocht zijn deeg kneden tot eigen origineel broodje. Hugo stookte de oven tot de ideale temperatuur en bakte de broodjes. Achteraf werden nog lekkere pizza's gemaakt en in de oven geschoven, die we als afsluiter van de dag en op de goede verdere toekomst van Nele samen opaten. Bedankt Nele voor de fijne samenwerking !

Natuurfotografen Pajottenland

In het educatief centrum Paddenbroek organiseerden enkele fotografen de startvergadering voor natuurfotografen in het Pajottenland.

NFP, wat staat voor Natuurfotografen Pajottenland, is een vereniging die zich tot doel stelt om zowel de beginnende als de meer ervaren natuurfotografen uit de regio Pajottenland samen te brengen. De leden van deze vereniging moeten zich houden aan bepaalde gedragsregels. “Bij het beoefenen van natuurfotografie mag noch het leven, noch de levenswijze van dieren en planten in het gedrang worden gebracht. Het behoud en het welzijn van het gefotografeerde wezen en zijn omgeving primeren steeds, dat staat duidelijk in onze gedragsregels”, vertelde Philip Vergeylen. Wie dat wenst kan deelnemen aan de maandelijkse vergaderingen van NFP elke tweede vrijdag van de maand in Paddenbroek in Gooik. Tijdens deze

vergaderingen kom je in contact met andere natuurfotografen en kan je ervaringen uitwisselen over alle aspecten van de natuurfotografie. Wie dat wenst kan er zijn eigen beelden tonen, andermans beelden bekijken en heel wat leren uit de besprekingen onder de leden. Wie meer wil weten over deze vereniging surft naar: www.natuurfotografen.be.

Het struikroverspad

De werkzaamheden betreffende het struikroverspad zijn dit voorjaar volop in uitvoering. Zo zijn alle aanplantingen en nieuwe veekeringen door onze aannemer reeds gedaan. De eerste aanzet en aanplant van de essen voor de essentunnel is gedaan. Tevens ook de aanplant van 30 nieuwe knotwilgen, één knotbeuk, één knoteik en één knotveldsesdoorn. De sneukelhaag met de struiken, die eetbare vruchten opbrengen, kan beginnen groeien.

Op de startplaats van het struikroverspad staat een mooie nieuwe wilgenhut en ernaast, rond de nog heraan te leggen poel, staat voor de veiligheid van de allerkleinsten een prachtig wilgenvlechtwerk om de kinderen niet in de poel te doen belanden. Op het einde van het struikroverspad is een extra grote wilgenhut gebouwd. Het is echt de moeite om al eens een kijkje te komen nemen.

De realisatie van het struikroverspad gebeurt door 2 verschillende aannemers. Voor de aanplant en een deel van de aanleg, onder andere de veekeringen en de heraanleg van de kleine poel staat Tim Vanderlinden (www.timvanderlinden.be) in. De aanleg van de vlechtwerken, wiglo's (knuppelpad en bouw van toekomstige brug naar poel) werden uitgevoerd door Guy Berckmans of beter bekend als De Groene Klusser (www.groeneklusser.be)

Educatie Pajottenland

Tentoonstelling

De tentoonstelling is uitgewerkt in een drietal grote panelen en kan zowel als vaste en/of reizende tentoonstelling gebruikt worden. Ze wordt opgesteld in Natuur-Educatief Centrum De Paddenbroek en opgenomen in het educatief aanbod van het centrum. Luik 1 bestaat uit een paneel over De Paddenbroek. Luik 2 handelt over de Kesterheide en luik 3 vertelt ons meer over de mooiste plekjes van het Pajottenland. Bij het middenste paneel komt een touchscreen te staan waar de geïnteresseerde bezoeker meer info kan opvragen over de nabije regio.

Bij elk luik voor de volwassenen is er onderaan ook een luik voorzien voor de jongsten. Dit gedeelte zal interactief gemaakt worden met drukknoppen, maar moet nog in elkaar gestoken worden. Al het materiaal is reeds ter beschikking. Bij de tentoonstelling horen ook 2 doorkijkkastjes waar Romeinse vondsten uit de buurt in de kijker zullen liggen.

Op de bijhorende foto kan je zien hoe het resultaat er zal uit zien. Voor de realisatie van deze tentoonstelling kregen wij de hulp van Bart Van Camp die als vrijwilliger hier reeds veel tijd heeft ingestoken om deze panelen te ontwerpen. Waarvoor onze dank vanuit de vzw De Paddenbroek. Tevens hebben wij bij deze

tentoonstelling ook de prachtige kaart over “Kesterheide en 5.000 jaar landschapsgeschiedenis” opnieuw laten drukken. Deze is dan vanaf nu ook verkrijgbaar op De Paddenbroek voor slechts 1 €

Bezoek kleuters van “Het Nestje” uit Leerbeek

Het Nestje uit Leerbeek was dit voorjaar de eerste school die ons domein kwam verkennen. Al de kleuters van het onthaalklasje tot de 3de kleuterklas bezochten ons domein om vooral iets te horen en te zien over het leven van de bijen op De Paddenbroek. Om te beginnen keken de kleuters naar een kort introductietekenfilmpje over de bij. Natuurlijk trokken we daarna met de kleuters naar buiten om echt kennis te maken met de materialen van de imkers. We openden ook een bijenkast (afgesloten met glas) zodat ze de bijen zagen kruipen in de kast zelf. Katelijne vertelde ook het verhaal van de bloem en de bij aan de hand van een voorbeeld bloem en bij. Nu kunnen de juffen testen wat de kleuters is bijgebleven over het leven van de bij, want het komende thema van carnaval in hun school is “bijen”.

3e kleuterklas + 1e graad basisonderwijs

2e graad

OP ZOEK NAAR DE HERFST

In de herfst verandert er heel wat in de natuur en het landschap. Hoe merk je dat?

Aan de hand van opdrachtjes en spelletjes ontdekken de kinderen de geuren, de kleuren en smaken van de herfst.

Praktisch

duur: 1,5 uur

periode: eind september - eind november

1,5 euro per leerling, min. 30 euro per groep

OP ZOEK NAAR PIMPAMPOENTJE

Pimpampoentje is verdwenen. Haar vriendjes helpen ons mee zoeken. Onderweg doen we leuke spelletjes en moeten we opdrachten uitvoeren,

allemaal in het teken van de lente.

Door het maken van een puzzel komen we te weten waar Pimpampoentje zich verstopte.

Praktisch

duur: 1,5 uur

periode: eind maart - juni

1,5 euro per leerling, min. 30 euro per groep

BEZOEK AAN DE BOOMGAARD

In de herfst hangen de fruitbomen vol met lekkers. Maar hoe komen die appels en peren aan de bomen. Na het rapen van de appels kunnen we proeven van zelfgeperst appelsap. Lekker!

Praktisch

duur: 1,5 uur

periode: half september - eind oktober

1,5 euro per leerling, min. 30 euro per groep

KRIEBEL

Wat fladdert daar door de lucht? Wie verstopt zich onder houtblokken? Hoe maken bijtjes honing? Kikkervisjes en ... euh! Tja, wat leeft er nog in de poel?

De kinderen gaan zelf op ontdekking en leren dat

Thema's: - bodemdierjes
- waterdierjes
- bezoek aan o

Praktisch

duur:

- 1/2 dag (2 v. bovens)

- ganse dag (3 thema's)

periode: april - eind oktober

1,5 euro per leerling/hal

4e leerjaar + 3e

DE HELDEN V

Alle hens aan dek voor het gaat niet goed met Na een educatieve akke akkervogelspel gespeeld een moment akkervogel niet zo simpel is.

1,5 euro per leerling

OD BASISONDERWIJS

basisonderwijs

BEESTJES

g?
o
elk diertje nuttig is.
es zoeken
s scheppen en opzoeken
de bijenhal

taande thema's naar keuze)
s komen uitgebreid aan bod)
bber
ve dag, min. 30 euro/groep

graad basisonderwijs

VAN DE VELDEN

onze 'boerennatuur', want
onze akkervogels.
rvogelwandeling wordt het
l. De kinderen worden voor
en ontdekken dat overleven

Praktisch
duur: 2,5 uur
periode: half april - oktober
ing, min. 30 euro per groep

3e graad basisonderwijs

MOORD IN DE POEL

Een verdacht overlijden in de poel veroorzaakt opschudding. Hoe is het slachtoffer aan zijn einde gekomen? Was het moord? Zijn er verdachten? Was het de reiger, of misschien de libellelarve? Aan de hand van een reconstructie en een onderzoek van de poel zoeken de leerlingen het slachtoffer, de doodsoorzaak én de moordenaar. Als echte speurders leren de kinderen het leven in en rond de poel kennen.

Praktisch
duur: 2,5 uur
periode: half april - oktober
1,5 euro per leerling, min. 30 euro per groep

KYOTO IN DE KLAS

Moeder Aarde roept je ter hulp. Ze verliest steeds meer aan energie. Bovendien krijgt ze het steeds warmer. Experimenteer met energie en word de held van Moeder Aarde.

Volgende thema's komen aan bod:

- ecologische voetafdruk
- klimaatverandering
- energie

Praktisch
duur: 2 uur
periode: het hele jaar
1,5 euro per leerling, min. 30 euro per groep,
ook mogelijk in de klas

Kyoto in het Pajottenland

Hoe De Paddenbroek de Pajotten er warmpjes laat inzitten: 2 voorbeelden

Sinds januari 2010 organiseert de Paddenbroek via Kyoto een samenaankoop van isolatie voor alle Pajotse gezinnen. Momenteel zijn er reeds 90 offertes aangevraagd bij de geselecteerde aannemers en is isolatie met een oppervlakte van een voetbalveld geplaatst. Hiermee hebben we reeds het energieverbruik van een derde van een grote windmolen bespaard! Goed maar het kan nog veel beter.

Om de late beslissers ook over de streep te trekken, hebben we de voorwaarden van de samenaankoopactie verlengd, tot 30 juni voor Spatio en tot 31 december voor Ecobati-Kyoto-Solutions en voor Opbouwwerk Haviland. De voorwaarden kan je steeds bekomen bij Bruno Moens op de Paddenbroek via info@paddenbroek.be of 02.306.45.62 of op onze website www.kyotoinhetpajottenland.be onder “gezinnen/samenaankoop” “isolatie/informatiedocumenten samenaankoop isolatie”.

Hier volgt alvast het relaas van 2 recente isolatiewerken, één zelf uitgevoerd in de Paddenbroek en een tweede uitgevoerd door Opbouwwerk Pajottenland bij Alwin Loeckx te Oetingen.

De Paddenbroek isoleert het sanitair blok ... met hennep

Sinds februari 2010 werkt de Paddenbroek aan de uitbouw van haar sanitair blok. Nadat de ruwbouw werd afgewerkt en de elektriciteits- en waterleidingen onder leiding van onze werfleider Herman samen met Johan, Willy en Guido deskundig werden gelegd, was het tijd voor de thermische inkleding. Een noodzaak daar onze huidige toiletten bij strenge vorst wel eens durven dicht te vriezen en daarom steeds stevig ingepakt dienen te worden.

Voor de ramen plaatsten we uiteraard hoogrendementsglas in 2 Veka-raamkaders. Dat is alvast het eerste degelijke glas in ons voor de rest nog met enkel glas uitgerust gebouw. Dit glas isoleert 6 maal beter dan dit enkel glas.

In het plafond van ons sanitair blok kozen we om de 60 m² aan oppervlakte te isoleren met 18 cm hennep. De redenen hiervoor zijn het natuurlijke karakter van dit materiaal, gekweekt in Frankrijk en verwerkt in Duitsland, het comfort bij plaatsing, geen hinderlijke vezels bij het snijden, en de verplichting om dit langs onder te plaatsen, dit sloot het gebruik van papervlokken uit.

Half januari bestelden we het materiaal bij Spatio te Sint-Pieters-Leeuw en lieten het direct op de juiste breedte snijden. Zo hadden we veel minder werk bij het plaatsen. Enkele weken later was de hennep klaar en konden we alles netjes inladen in Piets bestelwagen. Op 26 februari plaatsten we vervolgens de hennep met de hulp van Guido, Michel en de JNM-ploeg. Eerst plaatsten we de hennep tussen de balken, vervolgens zorgden we dat alle gaten gedicht werden en plaatsten we de damprem. We kozen hierbij voor een vochtgestuurde damprem, hier Proclima Intello+. Deze damprem laat eventueel vocht in de isolatie terug ontsnappen zodat dit niet kan beginnen schimmelen. Heel belangrijk is het om alle mogelijke gaten in deze damprem goed te dichten zodat hierlangs geen vocht kan indringen en de isolatie luchtdicht is afgewerkt. Hiervoor gebruikten we een speciale tape, Proclima Tescon, en lijm, Proclima Orcon, voor de hechting van de damprem op de muur. Het eindresultaat mag gezien en vooral gevoeld worden.

Aan alle helpers nogmaals hartelijk dank.

Isolatie van de oude pastorie te Oetingen ... met vlas

De oude pastorie van Oetingen staat al meer dan driehonderd jaar op de Oude Plaats in het vroegere centrum van Oetingen. Het plaatselijke kasteel en de kerk op de Oude Plaats zijn al lang verdwenen maar de oude pastorie bleef overeind en deed nadien ook dienst als dorpschooltje en boerderij.

Vandaag woont er de familie Loeckx-Menten, lid van de Paddenbroek, en zijn ze volop actief met de restauratie van deze statige woning. Zo laten ze het zolderdak van 280 m² oppervlakte met eiken gebinte, isoleren door de sociale werkplaats 3Wplus, vroeger Opbouwwerk Haviland, uit Halle.

Het team van 3Wplus plaatst hier 15 cm vlasisolatie, een ecologisch product dat perfect aansluit bij de natuurlijke bouwmaterialen van het historische gebouw.

Alwin Loeckx, links op de foto, bestelde dit materiaal vooraf via www.ecologischbouwen.be en onder begeleiding van een ervaren schrijnwerker uit Sint-Martens-Lennik, rechts op de foto, plaatst een ploeg van 5 gemotiveerde isoleerders dit materiaal. Vooral de deskundige plaatsing van al het materiaal en de precieze afwerking met de damprem valt op.

Alvast nog een Pajot die er de komende winter extra warmpjes bij zal zitten.

Pajotse samenaankoop hoogrendementsbeglazing tot 30 juni geldig

Sinds februari organiseert het Educatief centrum de Paddenbroek vanuit haar Pajottenland+-project Kyoto in het Pajottenland en samen met de gemeenten van het Pajottenland een informatiecampagne rond raamkaders en een samenaankoop van hoogrendementsbeglazing.

Via ramen verliezen we gemiddeld 20 % van onze warmte. Goed geïsoleerd glas en ramen kunnen dit verlies drastisch beperken. Hoogrendements dubbel glas isoleert immers 3 maal beter dan gewoon dubbel glas en 6 maal beter dan enkel glas en ook ramen zijn enorm geëvolueerd in isolatiegraad waardoor ze veel minder warmte en wind doorlaten.

Maar wat zijn goede voorwaarden voor het laten vervangen van glas en wat zijn de aangeboden raamkaders en prijzen in het Pajottenland? Kyoto in het Pajottenland zocht het voor je uit via uitgebreide lastenboeken en een commissie van onafhankelijke energiedeskundigen. Zo selecteerden we de glazeniers met de beste voorwaarden gekozen en verzamelden we zoveel mogelijk informatie van

Pajotse plaatsers van ramen. Deze glazeniers en plaatsers stelden hun voorwaarden voor op 3 investeringsavonden in het Pajottenland.

Via de samenaankoopactie voor hoogrendementsbeglazing kunnen alle inwoners van het Pajottenland nog tot 30 juni een gratis en vrijblijvende offerte laten opstellen voor het laten vervangen van hun glas door hoogrendementsglas, akoestische, veiligheids of zonnwerende beglazing en dit aan de extra voordelige voorwaarden van de samenaankoopactie.

Pajotten die hun ramen volledig willen laten vervangen kregen op deze avonden een duidelijk zicht op wat in de streek voorhanden is en wat mogelijke richtprijzen hiervoor zijn.

Meer informatie vind je in het Educatief centrum de Paddenbroek bij Bruno Moens op 02.306.45.62 of info@paddenbroek.be.

De documenten met alle voorwaarden en contactgegevens vind je ook terug op onze website www.kyotoinhetpajottenland.be onder “gezinnen/samenaankoop beglazing” en “informatie ramen/informatiedocumenten ramen en samenaankoop beglazing”.

Opendeurdagen in de Hemel

11&12 | 18 & 19 | 25 & 26 juni 2011

de Ontdekking van de Hemel - Galerie - Brusselsesteenweg 72, 1500 Halle
 open op zaterdag en zondag van 14u tot 18u Inlichtingen 0498 123063

Expo met werk van:

- Luc Van Cauter
- Etienne Vanbellinghen
- Stroff
- Freddy Goolaerts

Gastexposanten:

- Lon Pennings
- Dimitri Cambier
- Patrick De Vlioger

Vaste waarden:

- Jean Baetenburgh
- Jean Brusselmans
- Arthur Douhaerd
- James Ensor e.a.

Op de opendeurdagen in de Hemel kan je kennismaken met betaalbare kunst.

Je ontdekt er een uitgelezen verzameling antiek & collector items .

Dit alles in een aangenaam huiselijk kader dat uitnodigt tot een gezellige babbel.

Op vertoon van deze advertentie krijg je gratis een poster met een werk van Luc Van Cauter.

Met grote dank aan onze sponsors voor het
 “Bouwfonds nieuw sanitair De Paddenbroek”

PAJOTTENLANDER

(h)eerlijke fruit-
 en groentesappen

Bloemenzaak
't Heideroosje

Edingsesteenweg 181
 1755 Leerbeek
 Tel. & fax 02/532.12.86

ma. open van 13 tot 19 uur
 di. tot za. van 8u30 tot 12 uur
 13 uur tot 19 uur
 zo. van 9 uur tot 12 uur

BORREMANS HUGO N.V.
 Sanitaire artikelen
 Vogelpers 4/6
 1500 Halle
 02.360.07.55

Ambachtelijke streekprodukten!
 Kaas, melkijs, yoghurt, brood, gebak enz...
 Zonder bewaar-kleur-of smaakmiddelen!
 Verkoop op de hoeve donderdag vanaf 17.00 uur
 En zaterdag van 10uur tot 12uur of na telefonisch
 afspraak.
 Wekelijkse markten:
 Ring Sint-pieters-leeuw vrijdag van 15 tot 19 u.
 Boerenmarkt Gaasbeek zaterdag van 15 tot 17 u.

Bij Jan en Erna
 Zwartschaapstraat 10
 1755 Gooik
 tel/fax 054/566526

**gezonde voeding als basis
 voor een goede gezondheid**

GROENDEKOR

CAMMAERT Trucks

IVECO

Ninoofsesteenweg 48 - 1755 Gooik
 Tel: 054 56 62 67
 e-mail: gook@cammaertnv.be - www.cammaertnv.be

GOOK - TEMSE - ANTWERPEN - SINT-LIEVENS-HOUTEM

Agenda

8 mei: Vroegochtendwandeling “Op zoek naar de Geelgors”

Start om 5u30 aan de Paddenbroek.

Genieten van het ochtendkoor onder deskundige begeleiding van onze vogelringers. Bovendien wandelen we in een prachtig stukje natuur. Het vroeg opstaan meer dan waard! Met ontbijt voor €5, inschrijven voor 1 mei op 0497.41.22.15 of info@paddebroek.be.

Gids en informatie Edwig Vanhassel 02.361.63.53

15 mei: geboorteboomactie ism de gemeente Gooik, vanaf 14 u

4 en 5 juni: Opentuinendag VELT met demonstraties

Zaterdag van 13u30 tot 17 u

Zondag doorlopend van 10 tot 17 u

Juni = compostmaand 2011

In het kader van “juni = compostmaand” en gelijktijdig i.s.m. de Eco-Tuindagen van Velt zal de compostdemoplaats in juni voor de tweede maal opengesteld worden. De Eco-Tuindagen richten zich in het Educatief Centrum De Paddenbroek specifiek op de moestuin en de boomgaarden.

Zaterdag 4 juni van 13 tot 17.30 uur en zondag 5 juni van 10 tot 17.30 uur

Locatie: Educatief Centrum De Paddenbroek

Ontdekkingsbox Kesterheide “Schat van de Tongsnijders” - Lancering op zondag 12 juni 2011

Tussen maart 2009 en maart 2010 organiseerden Natuurpunt Gooik, het Regionaal Landschap, de cultuurraad en gemeente Gooik samen met 30 Gooikse en Pajotse verenigingen het 'Jaar van de Kesterheide'. In totaal deden zowat 2.000 mensen mee met 60 activiteiten om het gebied samen te beklommen, bewonderen, proeven en ontdekken. Al de activiteiten van het Jaar van de Kesterheide hebben een schat aan ruw materiaal opgedolven. De Heemkundige Kring, Natuurpunt Gooik en De Paddenbroek zijn druk bezig om al dit materiaal samen te brengen in een unieke ontdekkingsbox: de 'Schat van de Tongsnijders'. De Tongsnijderbox zal al je zintuigen beroeren met een verhalenboek 'Op de Sofa van de Kesterheide', wandelkaarten, muziek van de 'Geest van Kesterheide', smaakvol Kesterheidebier en honing, een heruitgave van de historische Tongsnijdersroman (1889), postkaarten en... een heideplantje om thuis je eigen Kesterheide te kweken.

De 'Schat van de Tongsnijders' is te koop vanaf juni 2011 aan 35 €per box. Er zullen maar 500 schatkisten gemaakt worden, dus je moet snel wezen voor dit collector's item. De lancering van de box gebeurt met een Kesterheide-happening op zondag 12 juni in educatief centrum De Paddenbroek.

Leden van De Paddenbroek en de Heemkundige Kring kunnen de ontdekkingsbox 'Schat van de Tongsnijders' in voorverkoop bestellen aan een gunstprijis van 30 € Schrijf dit bedrag over op rekening 734-1222502-20 (of BE28 7341 2225 0220) en we reserveren een exemplaar voor jou.

Natuur.happening

Pajottenland

natuurpunt

Zondag 12 juni • De Paddenbroek • Gooik
Paddenbroekstraat 12

15u
Vlinder
wandeling

10u tot 17u
Initiatie
imkers

8u tot 17u
Walk 4 Nature
wandelingen
5 tot 20 km

20u
Peipelrock
Mighty Campfire
Punks • Arjaun •
Angela Campbell
€ 7 • VVK € 5

14u30 & 15u30
Papa rups
leest voor!

13u tot 15u
Workshop
insecten-
hotel

13u30 & 15u
Low Impact
Man • Steven
Vromman

10u tot 17u
Huifkar
tochten

10u & 14u
Kesterheide
wandeling

14u tot 16u
Workshop
vogelhuisjes

16u
Boomgaard
wandeling

Doorlopende stands, springmat, kinderaanimitie,
biohappes Natuurrituur, demo houtpellets maken...

pro | natura

www.natuurpunt-pajottenland.be

info@natuurpunt-pajottenland.be • 0497 430 394

regionaal
landscapschap

VZW
DORP

GOOIK

Sinds 1937

Zondag open van 8 uur tot 12 uur

Tim
Vanderlinden

Tuinontwerp
Tuinaanleg
Tuinonderhoud

Grotestraat 58
1540 Herne

GSM: 0473/72.49.72
BTW BE 0882 657 537

www.timvanderlinden.be

Alles voor de ecologische tuin

Kwekerij van

- inheemse wilde planten
- kruiden en medicinale planten
- inheemse haagplanten en
oude fruitboomrassen

Bloemenweidemengels en
'Schwegler' nestkasten

Biologische zaden en
plantgoed voor de moestuin

Ecoflora, Ninoofsesteenweg 671, 1500 Halle
Tel. 02 361 77 61 info@ecoflora.be
www.ecoflora.be

Paddentrek

'een lekker vrouwdier van plezier'
dacht het mannetje en fier
nam hij haar in snelle wip
da's pas padden'trek' met stip

dreigend stond een stille reiger
aan de oever van de plas
schudde 't hoofd bij zoveel ijver
vond de hartstocht niet van pas

hij had ook wel trek in pad
bedacht grimmig: 'weet je wat
ook al is het dan niet fair
ik neem hem als grand dessert'

Joke Schilling

België - Belgique
P.B.
1755 Gooik
BC 10460

Agentschap voor
Natuur en Bos

